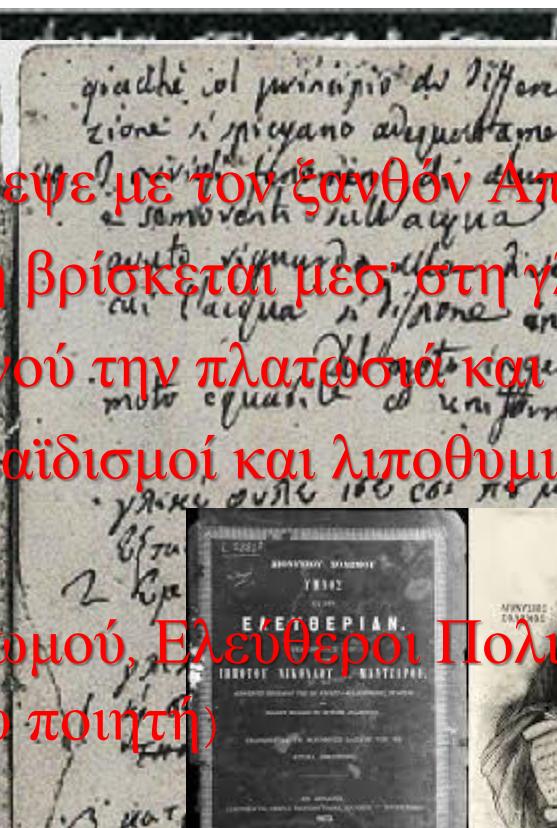
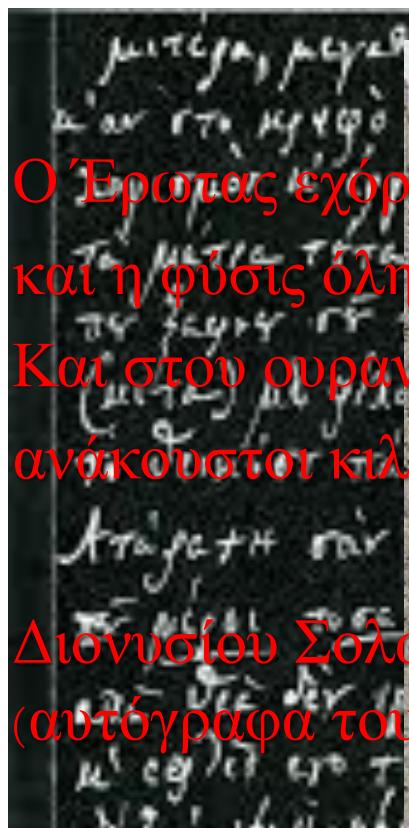

— ἀνταράμι γάρ μεν οδίος / καὶ τόπος προφος ἡρχοῦ
— τηλοτέρην τελείων αἰώνων, οὐδέν μέρος οὐδεὶς γένεσθαι.
μετωπὸς δὲ χρήματος ἡρχῆς / καὶ τέρμονος οὐαριανού.
ἀγίους / κοινωνοῖσιν θριασιοῦ / κηρωμέναντα
— αγίωνδαμηνού ποσχεροῖ ποδῶν / κενοσαῖς αἴσιδαι
— θρηποταμοῖς οὐθι περ τράσας / κεράτιζεται σύμπολος.
Φόρκειος αὖ, φρύγασ λίγε / καὶ αστέριος τελείωσ.
— τῇ λέγαστι καρίνο, μέμασαμδιορύμη μάχοτε,
μηνίστικα, μεσοθείησε / καὶ αὔτη φος λίγωνασθηκ
τε επομέναι μέρεσσος, τῷ μητρί, τέκερί μη.

τέκνον ἐμόν, πῶς ἥλθες ὑπό ζόφον ἥερόεντα

ζωός ἐών; Χαλεπόν δέ τάδε ζωοῖσιν ὄρᾶσθαι.

Ομήρου Οδύσσεια λ 155-156

Ο Έρωτες εχόρεψε με τον ξανθόν Απρίλη,
και η φύσις όλη βρίσκεται μεσ' στη γλυκειά της ώρα.
Και στον ουρανού την πλατωσιά και στα κρυφά του βάτου,
ανάκουντοι κιλαϊδισμοί και λιποθυμισμένοι.

Διονυσίου Σολωμού, Ελεύθεροι Πολιορκημένοι Σχεδίασμα Γ'
(αντόγραφα του ποιητή)

Τιθλος πηπίς σίτης γα γαλανος
γ φύσει των βλέπο περικυρβή
μιαν κτιν κυ π σελινι. οστοσο
η ιστη τη σερή περιποχοπένος
γ το σκι πό νη πη προβλεψι::: Ο
ν τη γυγή τεττην πασίχοριστη
νιν ταντοπον δε να σθ ιστοσ
παντοπον σα σεσαν σταν παρτεοβις
στογηλιαν μεσονερνη αγ τη φερε
το ταφοπεστη ολοασπρι επιστρεψις:::

**Τα πάθη μπλιό δεν κιλαϊδεί το πικραμένο αηδόνι
αμή πετά πασίχαρο μ' άλλα πουλιά σιμώνει.**

**Γελούν τση χώρας τα στενά κι οι στράτες καμαρώνου,
όλα γρικούν κουρφές χαρές κι όλα τσι φανερώνου.**

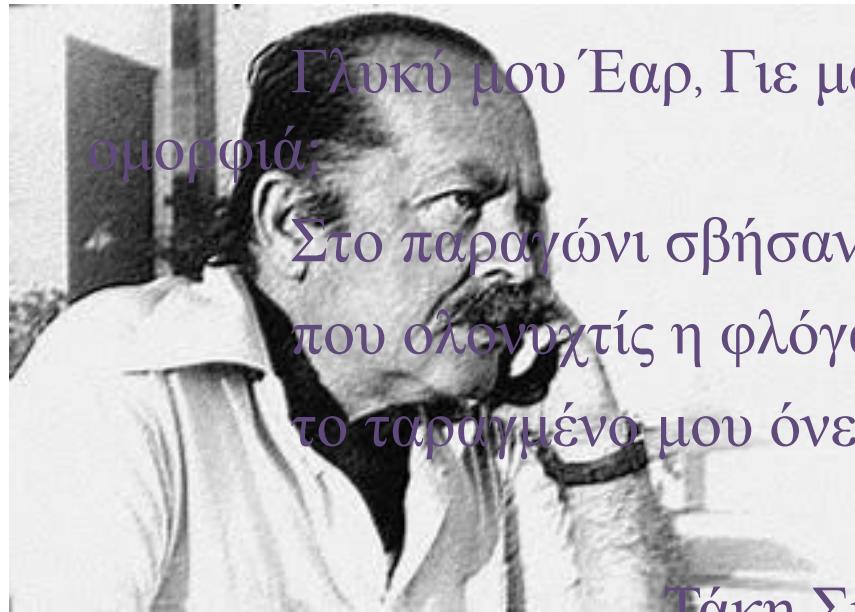
Βιτσέντζου Κορνάρου, Ερωτόκριτος

Καν ώς πέτρα, Σωτερ,
ἡ ἀκρότομος σύ^ν
κατεδέξω τήν τομήν, ἀλλ' ἐπήγασας
ζῶν τό ρεῖθρον ώς πηγήν ὡν τῆς ζωῆς.

Ἐπιτάφιος Θρῆνος - Ἔγκώμια (Στάση Πρώτη)

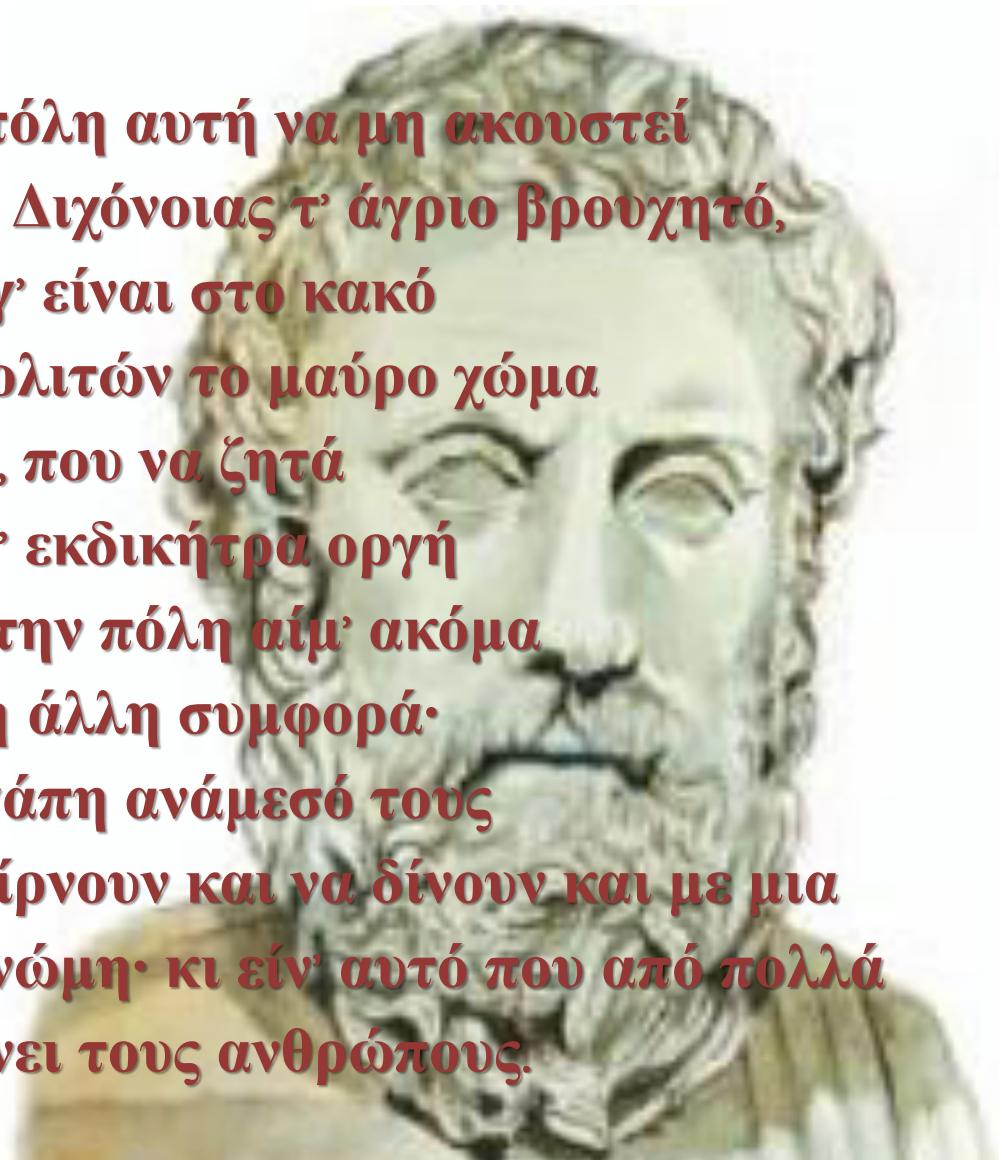
Γλυκύ μου Έαρ, Γιε μου, πού βασίλεψ' η ἀγια σου
ομορφιά;

Στο παραγώνι σβήσαν πια και τα στερνά τα ξύλα
που ολονυχτίς η φλόγα των αγνάντευε σαν πνεύμα
το ταραγμένο μου όνειρο και του γλυκομιλούσε.

Τάκη Σινόπουλου, Μετά την αποκαθήλωση

Η Αποκαθήλωση – R. Βαν ντερ Βάιντεν 1435, Μαδρίτη,
Museo del Prado

Ποτέ στην πόλη αυτή να μη ακουστεί
εύχομαι της Διχόνοιας τ' ἄγριο βρουχητό,
που αχόρταγ' είναι στο κακό[·]
μηδ' αίμα πολιτών το μάρο χώμα
να πιει ποτέ, που να ζητά
ν' αρπάξει μ' εκδικήτρα οργή[·]
κι άλλο απ' την πόλη αίμ' ακόμα
κι αντίφωνη άλλη συμφορά·
μα όλο μ' αγάπη ανάμεσό τους
χαρές να παίρνουν και να δίνουν και με μια
να μισούν γνώμη· κι είν' αυτό που από πολλά
κακά γλιτώνει τους ανθρώπους.

Αισχύλου, Ευμενίδες (μτφ. Ι.Ν.Γρυπάρη)

Παράξενο, το βλέπω εδώ το φως του ήλιου· το χρυσό
δίχτυ

όπου τα πράγματα σπαρταρούν σαν τα ψάρια
που ένας μεγάλος άγγελος τραβά
μαζί με τα δίχτυα των ψαράδων.

Γιώργος Σεφέρης, Αγιάπανα, Α', Ημερολόγιο
Καταστρώματος, Γ'

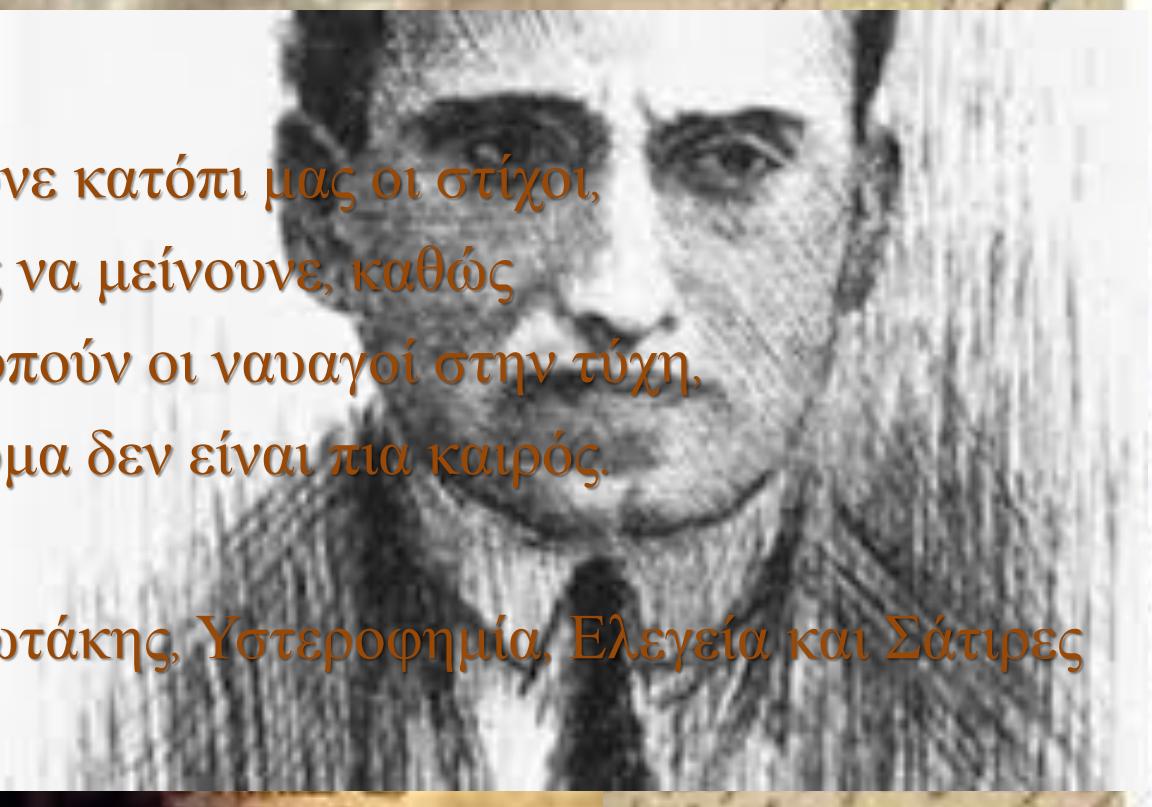
Γιώργος Σεφέρης

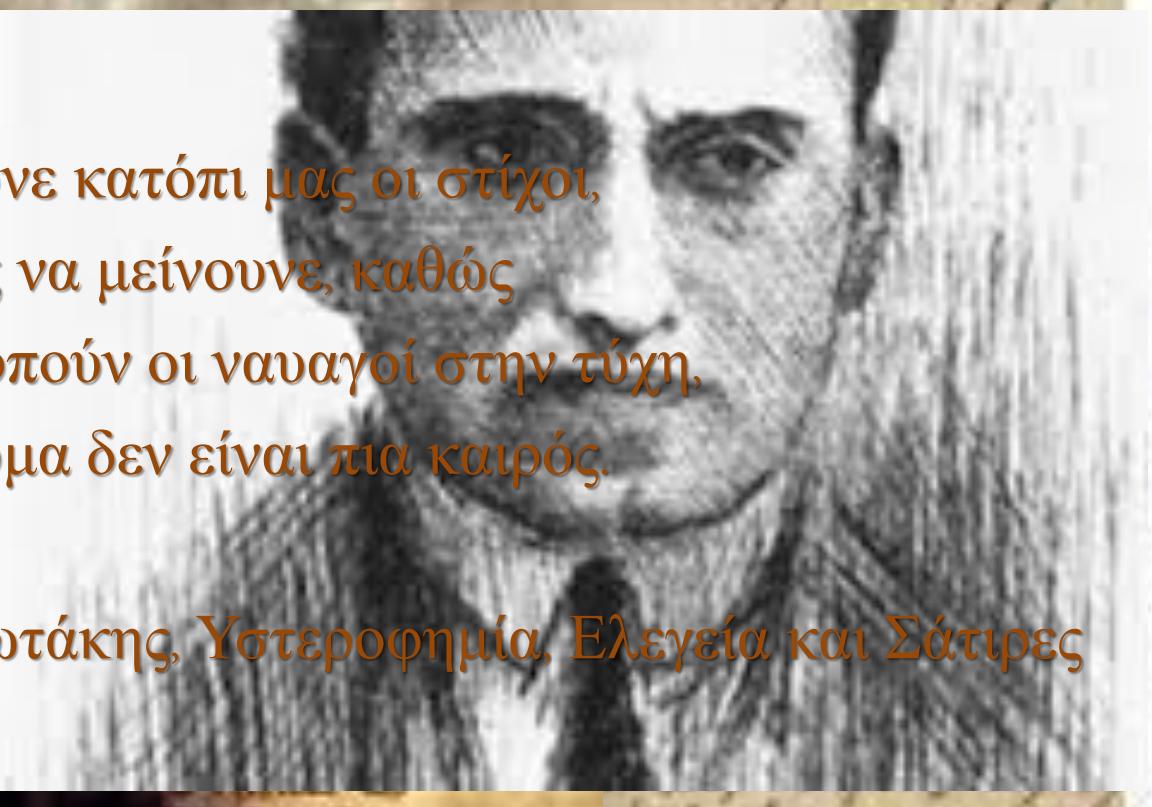
καὶ μήτε νικέων ἀμφάδην ἀγάλλεο,
μηδὲ νικηθεὶς ἐν οἴκῳ καταπεσθών ὁδύρεο·
ἀλλὰ χαρτοῖσίν τε χαῖρε καὶ κακοῖσιν ἀσχάλα
μὴ λίην,
γίνωσκε δ' οἶος ῥυσμὸς ἀνθρώπους ἔχει.

Αρχίλοχος, Θυμέ, Θύμ [D67a, 128W]

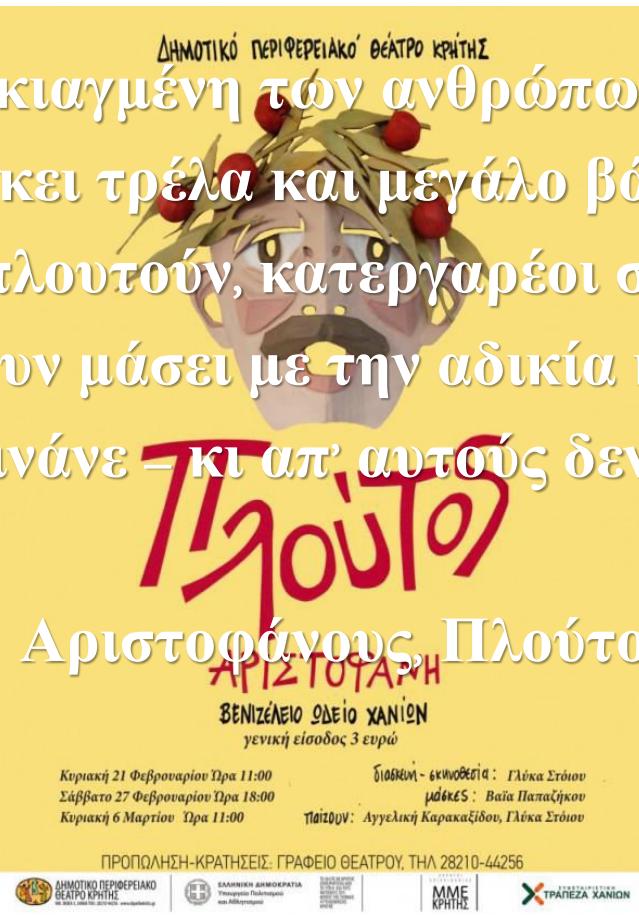

Μόνο μπορεί να μείνουνε κατόπι μας οι στίχοι,
δέκα μονάχα στίχοι μας να μείνουνε, καθώς
τα περιστέρια που σκορπούν οι ναυαγοί στην τύχη,
κι όταν φέρουν το μήνυμα δεν είναι πια καιρός.

Κώστας Καρυωτάκης, Υστεροφημία, Ελεγεία και Σάτιρες

K. Γ. Καρυωτάκης

Μνημοσύνης δ' ἔξαῦτις ἐράσσατο καλλικόμοι,
ἔξ οἱ Μοῦσαι χρυσάμπυκες ἔξεγένοντο
ἐννέα, τῇσιν ἄδον θαλίαι καὶ τέρψις ἀοιδῆς.

Ησίοδος, Θεογονία 915-917

ΕΡΩΤΟΚΡΙΤΟΣ ΚΑΙ ΑΡΕΤΟΥΣΑ.

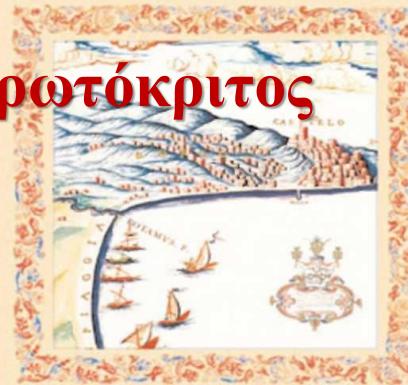
του Κύκλου τα γυρίσματα, που ανεβοκατεβαίνουν,
και του Τροχού, που ώρες ψηλά κι ώρες στα βάθη
πηδίουν.

και του Καιρού τα πράματα, που αναπαημό δεν έχουν,
μα στο καλό κ' εις το κακό περιπατούν και τρέχουν.

Βιτσέντζου Κορνάρου, Ερωτόκριτος

ΡΩΤΟΚΡΙΤΟΣ
ΤΟΥ ΔΙΣΚΟΥ ΤΑ ΓΥΡΙΣΜΑΤΑ

EROTOKRITOS: AS THE DISK SPINS

Dia M. L. Philippides - David Holton - John L. Dawson

Το κείμενο και οι πίνακες βασιστηκαν στην κριτική έκδοση του Στυλιανού Αλεξίου

CD-ROM (PC/MAC)

Άλλοτε μάς ήταν εύκολο ν' αντλήσουμε είδωλα και
στολίδια

για να χαρούν οι φίλοι που μας έμεναν ακόμη πιστοί.

Γιώργος Σεφέρης, Μυθιστόρημα, Β'

“Υδασι πόδας ἀπέπλυνας

τοῦ δραμόντος εἰς τήν προδοσίαν σου

καὶ μυστικῇ βρώσει ἐξέθρεψας

τόν ἔχθρόν τῆς εὐσπλαγχνίας σου

καὶ γυμνόν τῆς εὐλογίας σου.

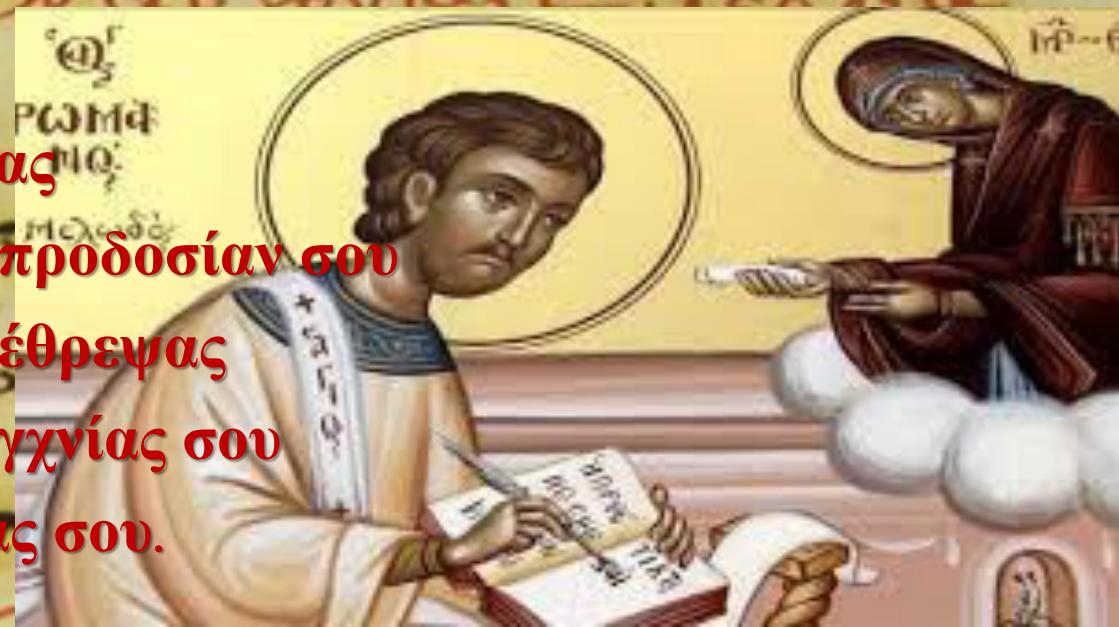
[...]

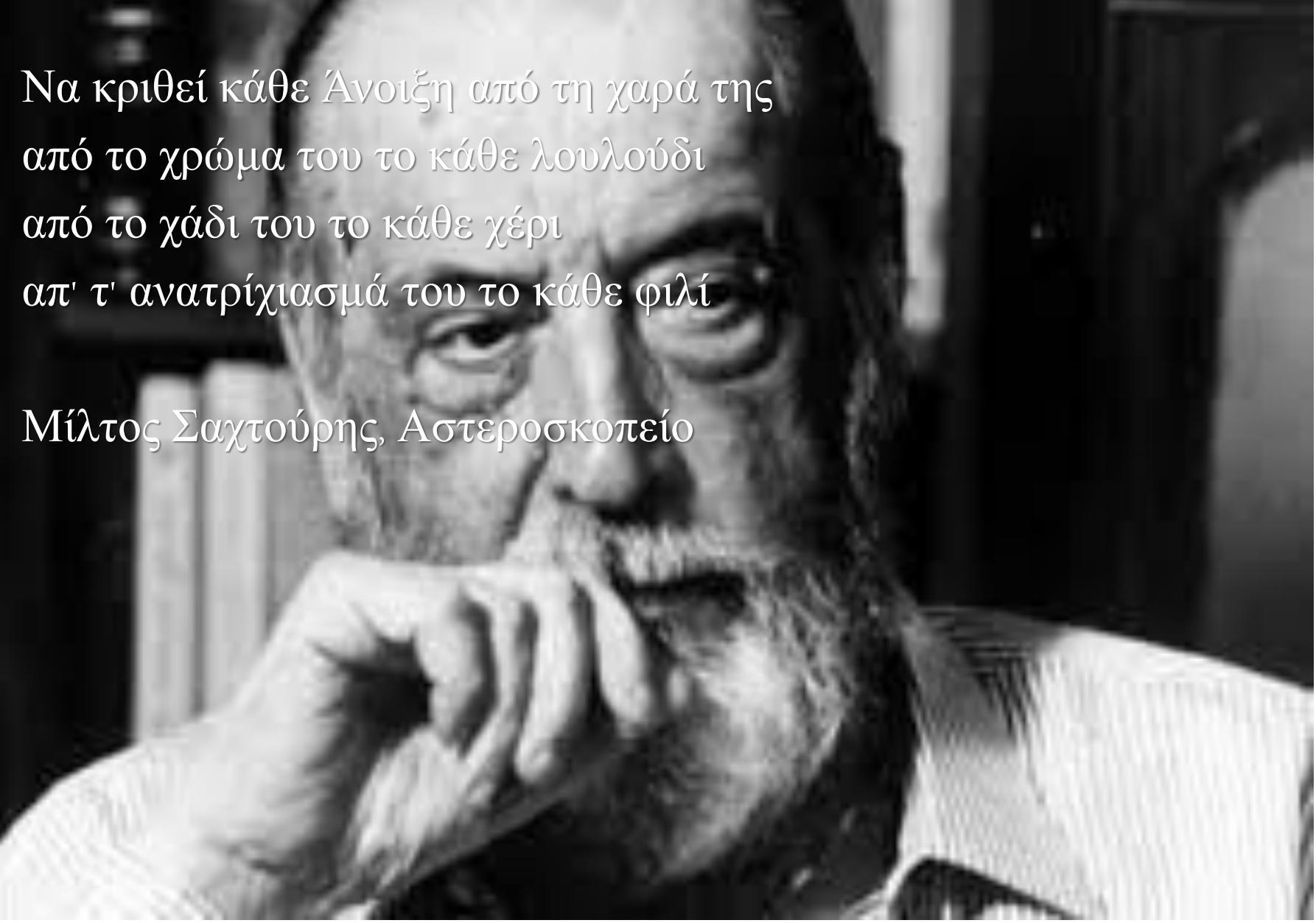
“Ιλεως, Ιλεως, Ιλεως γενοῦ ἡμῖν,

ὁ πάντων ἀνεχόμενος

καὶ πάντας ἐκδεχόμενος.

Ρωμανού του Μελωδού, “Υμνος εἰς τόν νιπτῆρα

Να κριθεί κάθε Άνοιξη από τη χαρά της
από το χρώμα του το κάθε λουλούδι
από το χάδι του το κάθε χέρι
απ' τ' ανατρίχιασμά του το κάθε φιλί

Μίλτος Σαχτούρης, Αστεροσκοπείο

ἐπάμεροι· τί δέ τις; τί δ' οὐ τις; σκιᾶς ὄναρ
ἄνθρωπος.

Πίνδαρος, Πυθιονίκαις VIII, 95-96

Είδα τον ουρανό θιλό και τ' άστρα ματωμένα,
είδα την μπόρα που άστραψε και το φεγγάρι εχάθη,
και στης Αττάλειας τα βουνά αστροχαλάζι πέφτει.

Παραλογή Του Κυρ Βοριά

οἱ ἑταῖροι, οἱ φίλοι, δέ τοι τρίτοι
νοῦ πουλεῖ.
Χρόνων αὖτε Τάδε· καὶ οἱ θεοί
μητρίον φοβερὸν δέ τοι τρύ-
πον πουλεῖ. αἴ ματοπάσοι,
δέ τελεῖται εὐέρχοτο εἰφορά
θεῶν. τὸ δὲ ἄλλον δέ γένος ἔσθιαν
μαῖαν διετέλει τετάρτη φύει. καὶ παρα-
βλεπεγγίσειν αὐτοῦ συντομοῦ γένος

Εἰς τὸν Χαρίτον τὴν αὐλήν εκάθησεν η φύσις.

εσύνυξεν, εμάζωξε κατά λεπτόν τα πάντα.

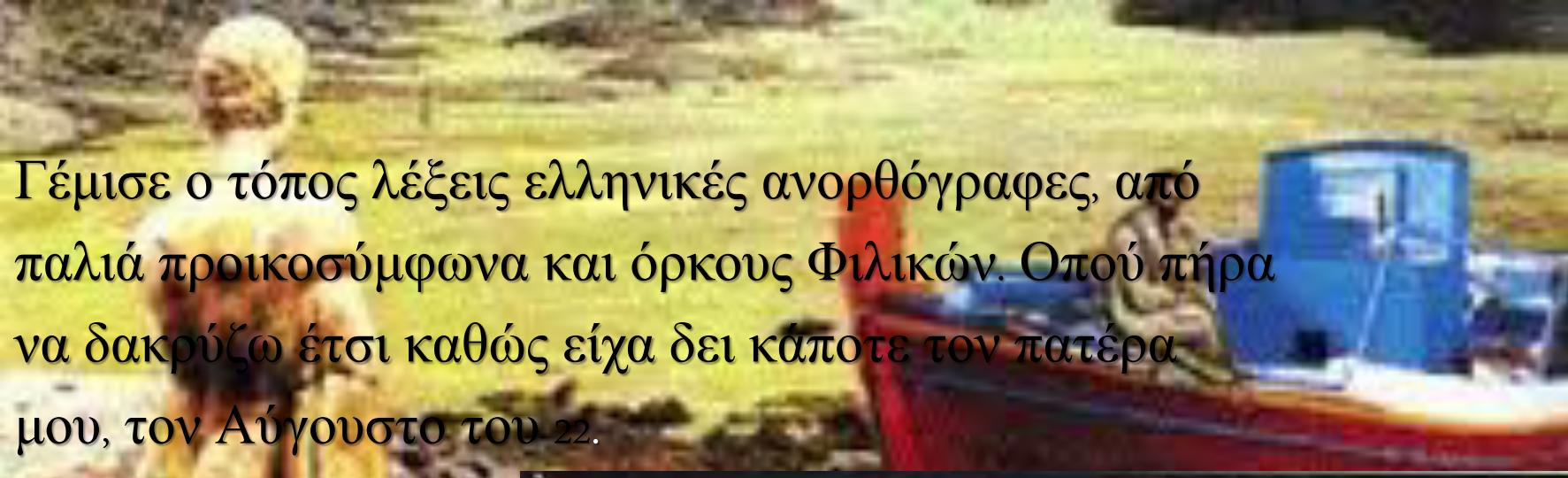
Τον κόσμον όλας τας χάριτας και τας ευμορφοσύνας

εσέ, κόρη, τας ἐδώκεν και κατεπλούτισέ σε.

γῆς τερπνού. τολάς εστιν επί την
γῆς αερισμένης αὐτοῦ μητρά. οφ-
θωέρην στούντιον συντελεῖται καὶ
εργάτων πολλή εργάσια. τούτην γη
εφονδάτικαν καὶ ειπεῖν αὐτοῦ
άδον. καὶ οἱ αἰματοφαγοί τοῦ πρ
γεατος ὁσιγεννημενούς εγένετο,

η πειλοίοις φρόνημοις μεταξι
ριστεῖσατά πάντες. διελεύεται τοῖς
εἰχισέροτας καὶ αὐλούρισον α
γάπτεις. καὶ πάλις εἰσιστεῖ
γηβῶδηστό πουλεῖ τὸ ιδέας, τὸ
ενίπιον μέλλοντον ἡμέρι
εμπανδούντοσι. τοῦ δροτοστά
μωραῖς, ναυαριστομεταλεῖσις.
Καὶ οὐαπότα εἰπειρίσειν ναυα
αραδούσατε τούτο τούτος τὰ μη
τριάτοις. τούτο πουλεῖται γη
βλεπτεις τοῦ τοτό πουλεῖται γη
διάτοπρύγονται, πάντες δέ γέ
τεστατέται καίσαεραντρά
χι, μετας παρατητέονται τούτοις
καὶ ληχλορατέφίλαι; αὐτοῖς
θεὶς ποτάρια τον καὶ μονοντουνα

Βέλθανδρος & Χρυσάντα

Γέμισε ο τόπος λέξεις ελληνικές ανορθόγραφες, από παλιά προικοσύμφωνα και όρκους Φιλικών. Οπού πήρα να δακρύζω έτσι καθώς είχα δει κάποτε τον πατέρα μου, τον Αύγουστο του 22.

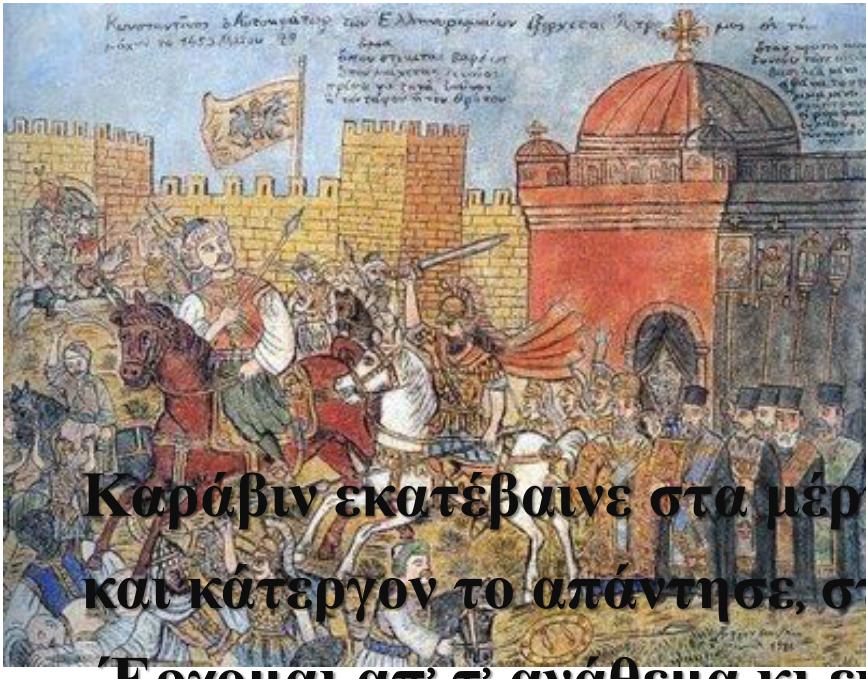

Οδυσσέας Ελύτης, Ημερολόγιο ενός αθέατου Απριλίου

ώς εὗτ' ἀν τὸ νέον παρῆ
κούφας ἀφροσύνας φέρον,
τίς πλάγχθη πολὺ μόχθοις ἔ-
ξω; τίς οὐ καμάτων ἔνι;
φθόνος, στάσεις, ἔρις, μάχαι
καὶ φόνοι· τό τε κατάμεμπτον ἐπιλέλογχε
πύματον ἀκρατὲς ἀπροσόμιλον
γῆρας ἄφιλον, ἵνα πρόπαντα
κακὰ κακῶν ξυνοικεῖ.

Σοφοκλέους Οἰδίπους ἐπὶ Κολωνῷ (1229-1238)

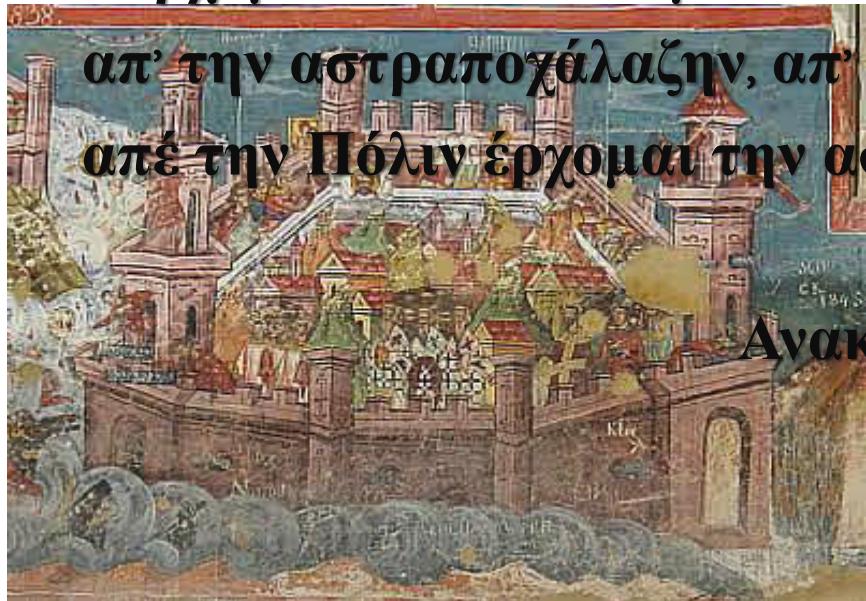

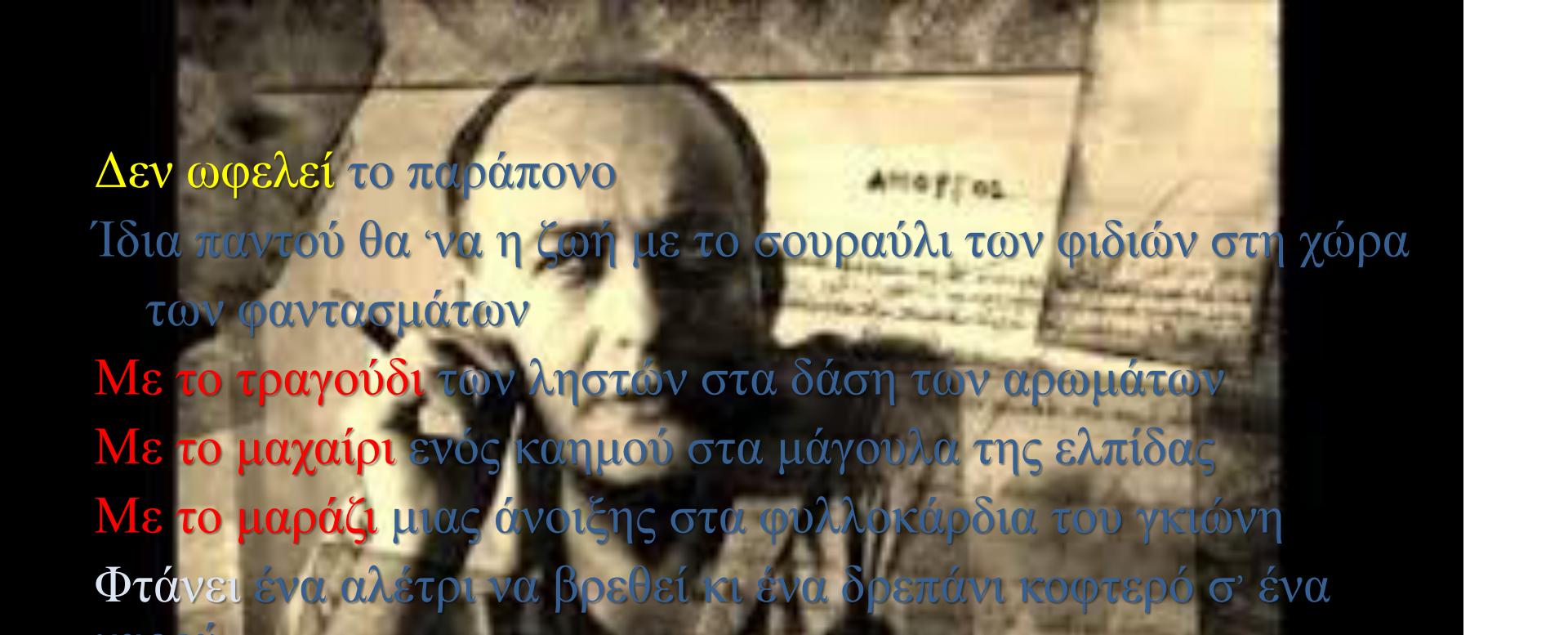
Καράβιν εκατέβαινε στα μέρη της Τεγέδου
και κάτεργον το απόντησε, στέκαι κι αναρωτά το:

«Έρχομαι απ' τ' ανάθεμα κι εκ το βαθύν το σκότος,

απ' την αστραποχάλαζην, απ' την ανεμοζάλην·
απέ την Πόλιν έρχομαι την αστραποκαμένην.

Ανακάλημα της Κωνσταντινουπόλεως

Δεν ωφελεί το παράπονο

Ίδια παντού θα να η ζωή με το σουραύλι των φιδιών στη χώρα
των φαντασμάτων

Με το τραγούδι των ληστών στα δάση των αρωμάτων

Με το μαχαίρι ενός καημού στα μάγουλα της ελπίδας

Με το μαράζι μιας άνοιξης στα φυλλοκάρδια του γκιώνη

Φτάνει ένα αλέτρι να βρεθεί κι ένα δρεπάνι κοφτερό σ' ένα
χαρού

μενο χέρι

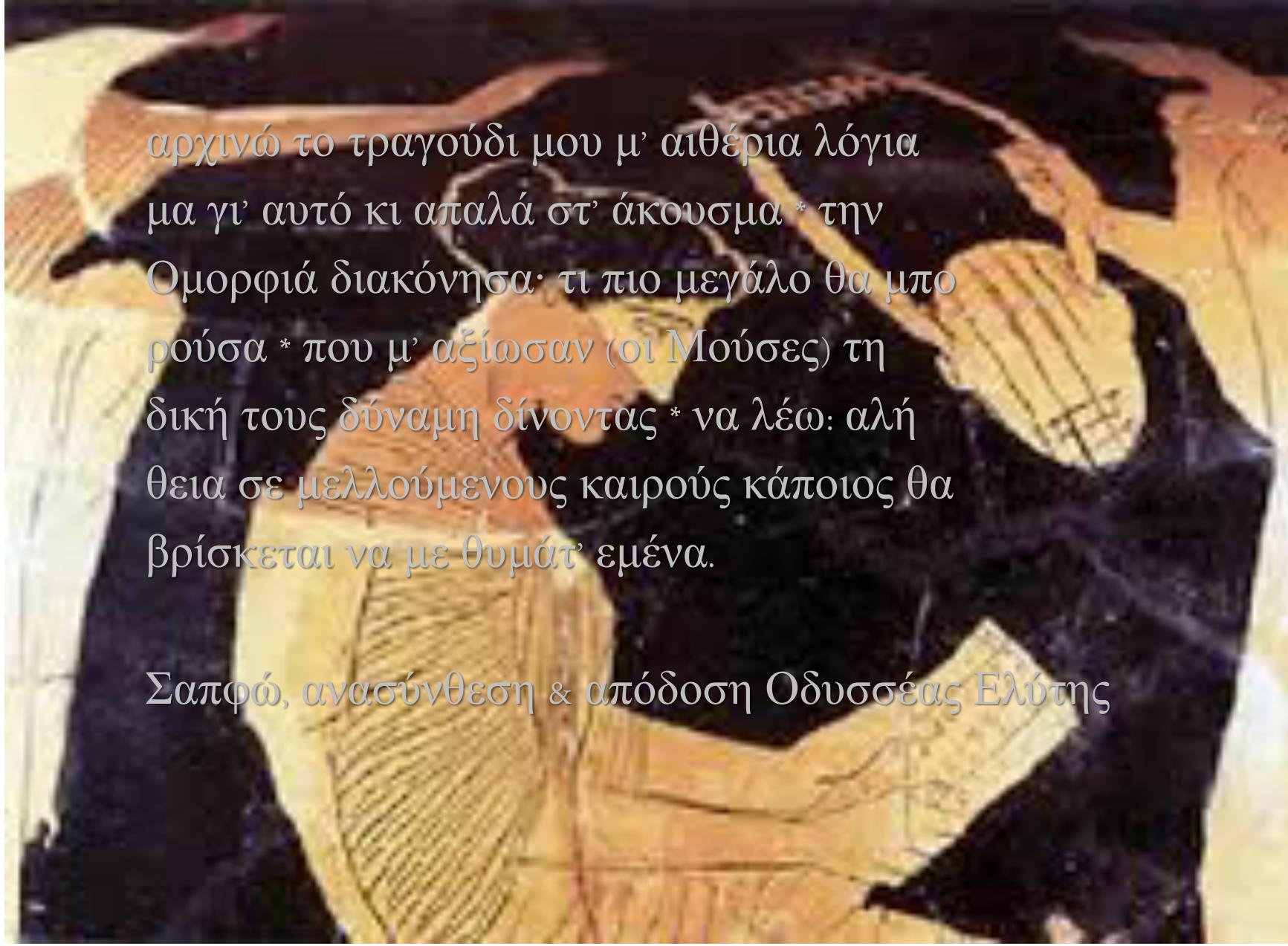
Μάνος Χατζηδάκης Νίκος Γκάτσος
Φτάνει ν' ανθίσει μόνο ΑΜΟΡΓΟΣ
Νίκος Γκάτσος ΑΜΟΡΓΟΣ

Λίγο σιτάρι για τις γιορτές λίγο κρασί για τη θύμηση λίγο νερό
για τη σκόνη ...

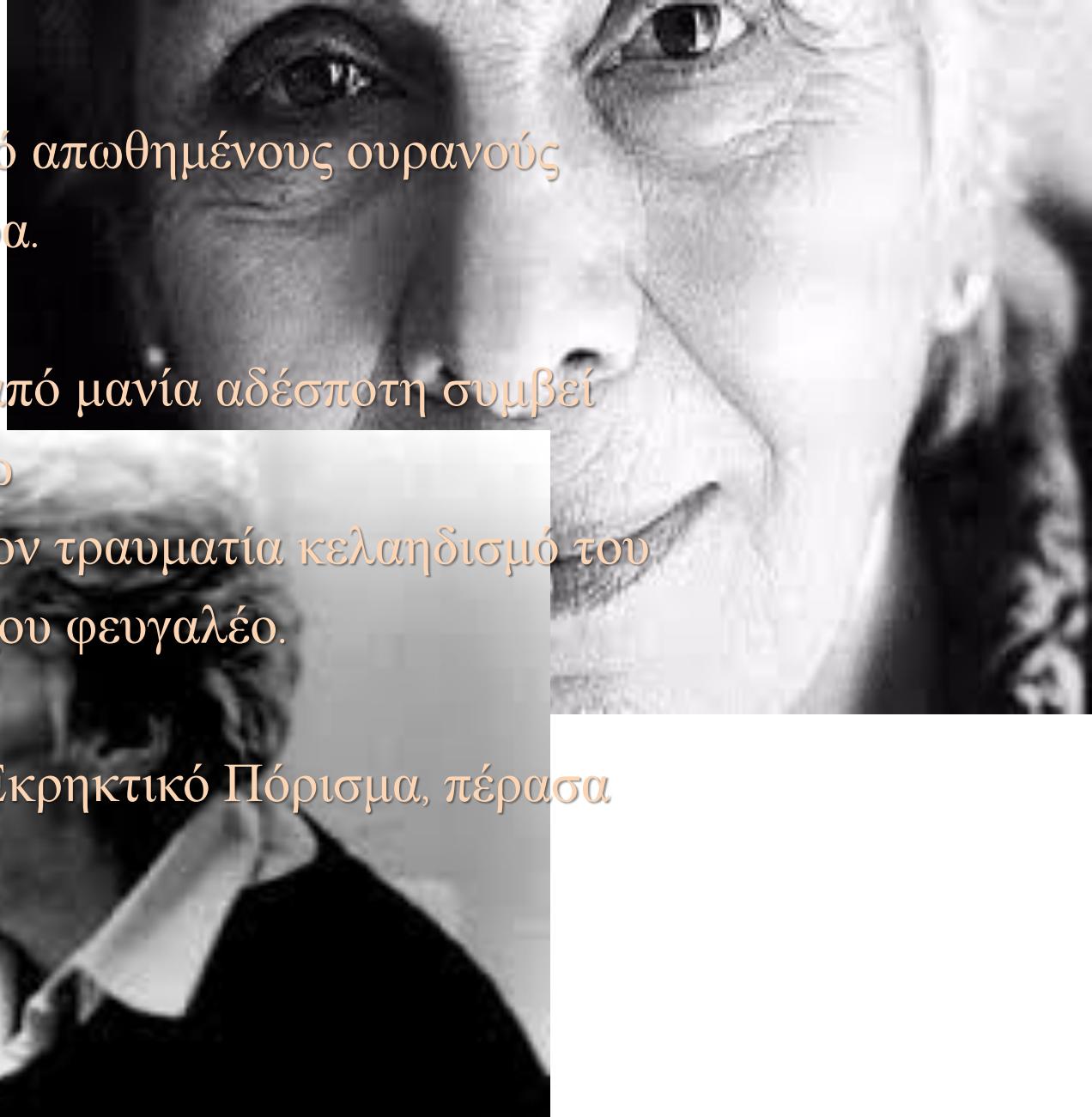
Νίκος Γκάτσος, Αμοργός

αρχινώ το τραγούδι μου μ' αιθέρια λόγια
μα γι' αυτό κι απαλά στ' άκουσμα * την
Ομορφιά διακόνησα· τι πιο μεγάλο θα μπο
ρούσα * που μ' αξίωσαν (οι Μούσες) τη
δική τους δύναμη δίνοντας * να λέω: αλή
θεια σε μελλούμενους καιρούς κάποιος θα
βρίσκεται να με θυμάτ' εμένα.

Σαπφώ, ανασύνθεση & απόδοση Οδυσσέας Ελύτης

Έχω κι εγώ ένα σωρό απωθημένους ουρανούς
μα δε σκοτώνω άστρα.

Και αν καμιά φορά από μανία αδέσποτη συμβεί
κάποιο να σημαδέψω
το πολύ να κλείσω τον τραυματία κελαηδισμό του
σ' ένα κλουβάκι στίχου φευγαλέο.

Κική Δημουλά, Εκρηκτικό Πόρισμα, πέρασα

ἀνδρὶ δ' οὐ θέμις πολιὸν π[αρ]έντα
γῆρας, θάλ[εια]ν αὗτις ἀγκομίσσαι
ἥβαν. ἀρετᾶ[ς γε μ]ὲν οὐ μινύθει
βροτῶν ἄμα σ[ώμ]ατι φέγγος, ἀλλὰ
Μοῦσά νιν τρ[έφει.]

Βακχυλίδου Επίνικοι (3.88-3.92)

Τώρα, ναι, τώρα αστράψατε,
ΚΑΛΒΟΥ
ω Μούσα, τώρα αρπάξατε
την πτερωτήν βροντήν,
ΧΡΗΣΤΟΥ ΔΟΥ
κατά σκοπόν βαρέσατε
μ' εύστοχον χείρα.

ΓΑΛΛΙΚΗΣ ΜΕΤΑΦΡΑΣΕΩΣ.

Φυλάξατε τους δικούς
δια τους δικαίους μόνον
εις αυτούς την ειρήνην
και τους χρυσούς στεφάγους
εις αυτούς δότε.

ΕΝ ΠΑΡΙΣΙΟΙΣ
ΕΚ ΤΗΣ ΤΥΠΟΓΡΑΦΙΑΣ ΡΕΝΟΥΑΡΔΟΥ.
αωκεν.

Ανδρέα Κάλβου, Εις Μούσας